

[Jørgen Gram.]

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget efter Behandling i et Udvalg.

Hjermind: Dette Lovforslag maa ses i Sammenhæng med Danmarks Stilling som en allieret Nation. Som allerede den højtærede Handelsminister har sagt, paalægger Paris-Konferencen os en Pligt til at sørge for, at tysk, fjendtlig Ejendom ikke paa nogen Maade kan falde tilbage til tysk Ejendomsret eller tysk Kontrol. Det at blive betragtet som en allieret Nation giver os ikke blot Rettigheder, men ogsaa Pligter, som det danske Folk enigt og med Glæde vil søge at opfylde. Det var for os alle sammen noget meget betydeligt, der skete, dengang det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Maj 1942 i London kunde give Udtryk for, at det danske Folk følte sig som allieret af Sind og Aand, og vi hilste det med virkelig Glæde, da de Bestræbelser, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og mange andre udfoldede, førte til de Udtalelser, der fremkom fra officiel engelsk Side som Svar herpaa. Jeg tænker bl. a. paa de Udtalelser, som den daværende engelske Udenrigsminister, Mr. Eden, fremsatte efter 29. August, og paa den betydningsfulde Udtalelse, der kom fra den nuværende engelske Premierminister, Mr. Attlee, den 16. November 1944. Alt dette var vi jo lykkelige og stolte over, og vi føler os stadig som allierede i Sind og Aand. Af Paris-Konferencens Beslutninger kan man ogsaa se, at der enstemmigt henstilles tillige til de neutrale Lande at følge en lignende Fremgangsmaade som de Stater, der var repræsenteret ved Paris-Konferencen, og det staar derfor klart for det Parti, jeg repræsenterer, at denne Lovgivning angaaende Konfiskation af tysk og japansk Kapital maa finde Sted. Som det er blevet fremhævet i Dag, er det paa Paris-Konferencen overladt de enkelte Signatarmagter at fastsætte de Former, den paagældende Magt vil følge for denne Konfiskation, og den danske Regerings Forslag findes altsaa i det Lovforslag, der nu er til Behandling.

Lovforslagets første Kapitel, der omhandler denne Konfiskation, er — det vil jeg gerne have Lov at understrege — overordentlig vidtrækkende. Det er saa vidtrækkende, at de første Spørgsmaal, der melder sig for en, naar man overvejer Lovforslaget, maa være Forholdet til Grundlovens § 80 og den gældende Folkeret. Man har i Lovforslagets § 2 valgt en anden Formulering end Paris-Konferencen. Der bru-

ges paa Konferencen i Artikel 6 Udtrykket, at det drejer sig om at likvidere tyske, fjendtlige Aktiver, men i Lovforslagets § 2 defineres alene Begrebet tysk Ejendom som den Ejendom, der tilhører de 6 Kategorier, der er opregnet i § 2. Ogsaa jeg vilde foretrække, at man, som det er blevet sagt, anvender det samme Udtryk som Konferencen i Paris, nemlig tysk, fjendtlig Ejendom, og der vilde vel ikke, selv naar jeg erindrer mig den højtærede Handelsministers Fremsettelsestale, være noget til Hinder derfor.

I denne Forbindelse vil jeg i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hækkerup foreslaa en mere udførlig Dispensationsadgang i Lovforslagets § 5. § 5 giver en Mulighed for at dispensere med Hensyn til Ejendom, der tilhører Personer, som har tysk Statsborgerret, og statsløse Personer, som senest har haft tysk Statsborgerret, og af Motiverne fremgaar det, at denne Dispensationsadgang efter Omstændighederne kan finde Anvendelse med Hensyn til politiske Flygtninge og med Hensyn til danskfødte Kvinder, der er eller har været gift med tyske Statsborgere. Det er altsaa en meget begrænset Dispensationsadgang, der er tænkt paa efter Forslaget, og jeg synes, der kan være Tilfælde, hvor man vil komme til at ramme med Konfiskation Personer, som vi aldeles ikke ønsker at ramme med Konfiskation, eller at man maa henvise til Dispensationsadgang i Tilfælde, hvor det drejer sig om Personer, som vi aldeles ikke ønsker at stille saaledes, at de har noget at andrage om.

Til Dispensationsadgangen henviser man altsaa foruden danskfødte Kvinder politiske Flygtninge, og jeg vil gerne nævne en Kategori foruden de politiske Flygtninge, som særlig det ærede Medlem Hr. Hækkerup omtalte. Efter min Opfattelse burde Loven ikke, komme til Anvendelse paa Ejendom, der befinder sig her i Riget og tilhører Personer, som paa Grund af deres politiske eller religiøse Overbevisning eller paa Grund af deres Race har været forfulgt af Nazismen. Det drejer sig ikke blot om de politiske Flygtninge, selv om man maaske har forstaaet dette Udtryk som omfattende ogsaa de andre Kategorier, jeg nævnte. Jeg mener, at det vil være rigtigt, at man direkte og positivt i Loven nævner, at saadanne Personer, der har været forfulgt ogsaa paa Grund af deres Race eller religiøse Overbevisning, har Krav paa at blive fritaget, og jeg er sikker paa, at det ikke kan have været den højtærede Handelsministers Mening, at saadanne Personer skulde falde ind under Loven. Det vilde i hvert Fald ikke være nogen Konse-